

Sygn. akt I C 1037/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

– ZAOCZNY W STOSUNKU DO POZWANEGO A. B. (1)

Dnia 28 czerwca 2022 r.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział I Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący	Sędzia SO Alina Gąsior
Protokolant	staż. Izabela Małgorzaciak

po rozpoznaniu w dniu 31 maja 2022 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Bank Spółdzielczy z siedzibą w R.**

przeciwko **W. B. (1), A. B. (1), P. B. (1), J. B. (1)**

o unieważnienie czynności prawnej

1. oddała powództwo;
2. zasądza od powoda (...) Bank Spółdzielczy z siedzibą w R. na rzecz pozwanej W. B. (1) kwotę 10.817,00 (dziesięć tysięcy osiemset siedemnaście złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;
3. zasądza od powoda (...) Bank Spółdzielczy z siedzibą w R. na rzecz adwokata E. M. kwotę 10.800,00 (dziesięć tysięcy osiemset 00/100) tytułem wynagrodzenia dla kuratora ustanowionego dla małoletniego pozwanego J. B. (1).

Sygn. akt I C 1037/20

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 11 sierpnia 2020 r. powód (...) Bank Spółdzielczy z siedzibą w R., reprezentowany przez pełnomocnika, wniósł przeciwko pozwanym W. B. (1), A. B. (1), małoletniemu J. B. (1) i P. B. (1) o stwierdzenie, że czynność prawna wydziedziczenia przez K. B. (1) swojego syna P. B. (1) oświadczeniem złożonym w § 1 testamentu sporządzonego w dniu 10 maja 2016 roku w formie aktu notarialnego przed G. B. notariuszem w P. i wpisanego do Repertorium A numer (...) jest nieważna oraz zasądzenie od pozwanych na rzecz powoda kosztów procesu z wynagrodzeniem adwokata według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że pozwany P. B. (1) popełnił na szkodę powoda przestępstwo przywłaszczenia środków pieniężnych, za co został skazany wyrokiem wydanym przez Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim w dniu 21 lutego 2019 roku w sprawie sygn. akt III K 73/18 i wyrokiem wydanym przez Sąd Apelacyjny w Łodzi II Wydział K. w dniu 23 lipca 2019 roku w sprawie sygn. akt II AKa 140/19. Wobec pozwanego w pkt 5 wyroku wydanego w sprawie sygn. akt III K 73/18 przez Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. orzeczono obowiązek naprawienia wyrządzonej powodowi szkody poprzez zapłatę na jego rzecz kwoty 7.472.969,98 zł, którego to obowiązku pozwany nie wykonał. Uzyskiwane przez pozwanego dochody, mienie i obowiązek alimentacyjny nie pozwalają na wykonanie przez

pozwanego P. B. (1) obowiązku naprawienia szkody w całości wyrządzonej powodowi. W konsekwencji wniesienie powództwa ma na celu to umożliwić. Powód wskazał przy tym, że pozwany P. B. (1) jest synem K. B. (1). Zgodnie z testamentem sporządzonym w dniu 10 maja 2016 roku w formie aktu notarialnego K. B. (1) oświadczył, że wydziedzicza pozwanego P. B. (2) z tego powodu, że wbrew woli spadkodawcy postępuje uporczywie w sposób sprzeczny z zasadami współzycia społecznego, w tym nie potrafi zarządzać swoim majątkiem. K. B. (1) zmarł w dniu 21 października 2017 roku. Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. w dniu 7 czerwca 2018 roku w sprawie sygn. akt I Ns 14/18 stwierdził, że spadek po K. B. (1) nabyli po 1/3 żona W. B. (1), syn A. B. (1) i wnuk J. B. (1), tj. syn P. B. (1). Powód, kwestionując wydziedziczenie pozwanego, podniósł, że K. B. (1) nie wskazał w testamencie, na czym miałyby polegać uporczywe postępowanie pozwanego P. B. (1) przejawiające się tym, że nie potrafi on zarządzać swoim majątkiem i jest to sprzeczne z zasadami współzycia społecznego. Ponadto w momencie sporządzania przez spadkodawcę testamentu wydziedziczającego nie istniały przesłanki usprawiedliwiające wydziedziczenie. Za uporczywe postępowanie pozwanego P. B. (1) w sposób sprzeczny z zasadami współzycia społecznego w ocenie powoda nie może być uznane popełnienie w okresie od dnia 5 lipca 2011 roku do dnia 4 listopada 2015 roku przestępstw, za popełnienie których został skazany w dniu 21 lutego 2019 roku. Powód podniósł także, że spadkodawca przed wydziedziczeniem nie dawał wyrazu tego, że nie aprobuje zachowania pozwanego P. B. (1), w konsekwencji należy przyjąć, że nie wiedział on o popełnianiu przez pozwanego przestępstw. W ocenie powoda czynność prawna wydziedziczenia przez K. B. (1) syna P. B. (1) oświadczeniem złożonym w § 1 testamentu jest sprzeczna z art. 1008 pkt 1 kc i z tego względu w całości nieważna zgodnie z art. 58 § 1 kc. Ponadto powód wskazał, że K. B. (1) tytułem środka zapobiegawczego w celu zabezpieczenia prawidłowego toku postępowania przeciwko pozwanemu P. B. (1), w dniu 27 maja 2016 roku wpłacił poręczenie majątkowe w kwocie 500.000 zł, co w ocenie powoda stanowiło przebaczenie. W ocenie powoda wydziedziczenie pozwanego P. B. (1) przez K. B. (1) miało na celu wyłącznie ochronę majątku spadkodawcy i uniemożliwienie powodowi pokrzywdzonemu przestępstwem popełnionym przez pozwanego P. B. (1) dochodzenia naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem ze spadku po K. B. (1).

W odpowiedzi na pozew pozwana W. B. (1), reprezentowana przez pełnomocnika, wniosła o odrzucenie powództwa w całości, ewentualnie oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów postępowania. Pozwana podniosła, że powód nie posiada legitymacji czynnej do wystąpienia z powództwem o stwierdzenie nieważności czynności prawnej wydziedziczenia, gdyż nie jest on spadkobiercą. Pozwana wskazała przy tym, że K. B. (1) wpłacił poręczenie majątkowe mając na uwadze dobro małoletniego J. B. (1), który bardzo przeżywał zastosowanie wobec jego ojca tymczasowego aresztowania, zwłaszcza w związku ze zbliżającą się I Komunią Świętą. Również po opuszczeniu aresztu nie doszło do aktu przebaczenia. W ocenie pozwanej wola wydziedziczenia wprost wynika z treści testamentu, ponadto przyczyna została wprost wskazana w testamencie i odpowiada jednej z dopuszczalnych podstaw wydziedziczenia. Pozwana podniosła także, że powód nie wskazał w żaden sposób przesłanek nieważności czynności prawnej dokonanej przez testatora zarówno w rozumieniu przepisów prawa spadkowego jak i przepisów art. 58 kc, ponadto wątpliwości budzi interes prawny powoda z art. 189 kc. Pozwana zakwestionowała również swoją legitymację bierną w sprawie, wskazując, że kwestionowana czynność dotyczy pozwanego P. B. (1) i tylko on jest spadkobiercą ustawowym w kręgu osób wydziedziczonych.

W odpowiedzi na pozew małoletni pozwany J. B. (2), reprezentowany przez kuratora dla małoletniego na podstawie postanowienia Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb. z dnia 22 stycznia 2021 r. wydanego w sprawie sygn. akt III Nsm 684/20, wniósł o odrzucenie pozwu, ewentualnie oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu według norm przepisanych.

Małoletni pozwany działający poprzez kuratora również podniósł zarzut braku legitymacji czynnej powoda, który nie jest spadkobiercą. Ponadto wskazał, że brak jest podstaw prawnych dla uznania nieważności czynności prawnej wydziedziczenia. Zdaniem strony pozwanej, testament jest ważny, a wola wydziedziczenia i jego przyczyna została wprost w testamencie wskazana i odpowiada jednej z dopuszczalnych podstaw wydziedziczenia. Pozwany podniósł, że za uznaniem, iż doszło do przebaczenia nie może przemawiać okoliczność związana z wpłatą poręczenia majątkowego skoro wpłata kwoty ogranicza się jedynie do czynności technicznej i dokonania przelewu środków

finansowych. Ponadto ustalenie, że wydziedziczenie było skuteczne, bądź nie, stanowi tylko przesłankę oddalenia bądź uwzględnienia powództwa o zapłatę zachowku.

Na rozprawie w dniu 31 maja 2022 r. pozwany P. B. (3) wniósł o oddalenie powództwa.

Pozwany A. B. (2) nie ustosunkował się do żądania pozwu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem z dnia 21 lutego 2019 r. Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb. wydanym w sprawie sygn. akt III K 73/18, zmienionym co do kary wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 23 lipca 2019 roku w sprawie sygn. akt II AKa 140/19, pozwany P. B. (1) został uznany za winnego m.in. czynu z art. 284 § 2 kk w zw. z art. 294 § 1 kk i art. 287 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk, polegającego na przewłaszczeniu środków pieniężnych na szkodę powoda. Czyn zabroniony obejmował łącznie okres od dnia 5 lipca 2011 roku do dnia 4 listopada 2015 roku.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. w sprawie sygn. akt III K 73/18 w pkt. 5 wyroku, orzekł wobec pozwanego P. B. (1) obowiązek naprawienia szkody na rzecz (...) Banku Spółdzielczego z siedzibą w R. poprzez zapłatę kwoty 7.472.969,98 zł.

Akt oskarżenia został sporządzony w dniu 28 czerwca 2018 r. Zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa zostało zgłoszone w dniu 27 października 2015 r.

/dowód: wyrok Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim w sprawie III K 73/18 k.16-41v, wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi w sprawie II AKa 140/19 k.42-43, akt oskarżenia k.44-48/

Pozwany P. B. (1) jest synem K. B. (1).

/dowód: odpis skrócony aktu urodzenia P. B. (1) k.22 akt sprawy Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb. I Ns 14/18/

W dniu 10 maja 2016 roku K. B. (1) sporządził testament w formie aktu notarialnego przed notariuszem G. B. wpisany do Repertorium A numer (...), w którym w § 1 oświadczył, że wydziedzicza swojego syna P. B. (2) z tego powodu, iż wydziedziczony wbrew woli spadkodawcy postępuje uprzejmie w sposób sprzeczny z zasadami współżycia społecznego, w tym nie potrafi zarządzać swoim majątkiem.

/dowód: testament z dnia 10 maja 2016 roku w formie aktu notarialnego k.12 akt sprawy Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb. I Ns 14/18/

Pozwana W. B. (2) również wydziedziczyła syna.

/dowód: zeznania pozwanej W. B. (2) protokół k.227-228/

W chwili wydziedziczania K. B. (2) i W. B. (2) nie mieli oni kontaktu z pozwanym, który przebywał wówczas w areszcie.

/dowód: zeznania pozwanego P. B. (1) protokół k.226-227, zeznania pozwanej W. B. (2) protokół k.227-228/

Relacje pozwanego P. B. (3) z ojcem K. B. (2) były dobre. Mieszkali oni w tej samej miejscowości. Rodzice pozwanego byli dumni z syna, gdyż był dyrektorem banku. K. B. (2) był zaś przedsiębiorcą kojarzonym w lokalnym środowisku.

Relacje K. B. (2) z synem uległy znacznemu pogorszeniu, gdy dowiedział przywłaszczeniu pieniędzy przez P. B. (3). K. B. (2) bardzo to przeżył. Obwiniał także syna, że swoim postępowaniem doprowadził do rozpadu swojego małżeństwa. Ich relacje w późniejszym czasie nie uległy poprawie.

/dowód: zeznania świadka K. B. (3) protokół k.225-226, zeznania pozwanego P. B. (1) protokół k.226-227, zeznania pozwanej W. B. (2) protokół k.227-228/

K. B. (1) w dniu 27 maja 2016 roku wpłacił poręczenie majątkowe w kwocie 500.000 zł w celu zabezpieczenia prawidłowego toku postępowania przeciwko pozwanemu P. B. (1).

/dowód: potwierdzenie przyjęcia przelewu do realizacji w dniu 27 maja 2016 roku k.52, protokół złożenia poręczenia majątkowego w dniu 27 maja 2016 roku k.53/

K. B. (2) wpłacił poręczenie ze względu na swojego wnuka J. B. (2). Dziecko bardzo przeżyło aresztowanie ojca. Chłopiec nie chciał wychodzić z domu, chodzić do szkoły ani przystąpić do I Komunii Świętej, gdy ojciec był w areszcie. Dziecko było bardzo związane z ojcem.

/dowód: zeznania świadka K. B. (3) protokół k.225-226, zeznania pozwanej W. B. (2) protokół k.227-228/

K. B. (1) zmarł w dniu 21 października 2017 roku.

/dowód: odpis skrócony aktu zgonu K. B. (1) notarialnego k.8 akt sprawy Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb. I Ns 14/18/

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. w dniu 7 czerwca 2018 roku w sprawie sygn. akt I Ns 14/18 stwierdził, że spadek po K. B. (1) nabyli po 1/3 żona W. B. (1), syn A. B. (1) i wnuk J. B. (1).

/dowód: postanowienie Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb. o stwierdzeniu nabycia spadku k.39 akt sprawy Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb. I Ns 14/18/

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 58 § 1 kc czynność prawna sprzeczna z ustawą albo mająca na celu obejście ustawy jest nieważna, chyba że właściwy przepis przewiduje inny skutek, w szczególności ten, iż na miejsce nieważnych postanowień czynności prawnej wchodzi odpowiednio przepisy ustawy.

Powód oparł roszczenie na zarzucie sprzeczności oświadczenia o wydziedziczeniu pozwanego zawartego w testamencie z regulacją dotyczącą instytucji wydziedziczenia tj. art. 1008 kc. Powód sprzeczność tę upatruje w tym, że czynność prawna nie ma wymaganego przez powyższy przepis dla swojej skuteczności treści.

Jak wynika z art. 1008 kc i art. 1009 kc skuteczność wydziedziczenia wymaga zarówno wskazania przez spadkodawcę w testamencie przyczyny wydziedziczenia, należącej do jednej z przyczyn zawartych w zamkniętym katalogu z art. 1008 kc, jak i rzeczywistego istnienia wskazanych przez spadkodawcę okoliczności.

W przedmiotowej sprawie wydziedziczenie nastąpiło w oparciu o art. 1008 pkt 1 kc, zgodnie z którym spadkodawca może w testamencie pozbawić zstępnych, małżonka i rodziców zachowku (wydziedziczenie), jeżeli uprawniony do zachowku wbrew woli spadkodawcy postępuje uporczywie w sposób sprzeczny z zasadami współżycia społecznego.

Postępowanie spadkobiercy ma być uporczywe, a zatem chodzi o zachowania długotrwałe, ciągłe lub powtarzające się. Takim zachowaniem jest prowadzenie naganego stylu życia czy czerpanie korzyści z działalności przestępczej, które mogą wywoływać u spadkodawcy uczucie wstydu i zażenowania. Samo wydziedziczenie z powołaniem się na postępowanie wydziedziczanego spadkobiercy w sposób sprzeczny z zasadami współżycia społecznego stanowi dowód prima facie tego, że wydziedziczony postępował wbrew woli spadkodawcy (por. Prawo spadkowe. System Prawa Prywatnego (red.) prof. dr hab. Bogudar, tom 10, rozdział XII, §70, podrozdział III pkt 3, 2015, Legalis).

Odnosząc się do treści kwestionowanego oświadczenia, wskazać należy, iż co do zasady przyczyna wydziedziczenia nie musi być sformułowana w sposób odpowiadający brzmieniu art. 1008 kc. Z treści testamentu musi wynikać, jaka konkretna okoliczność stała się przyczyną wydziedziczenia. Nie ma jednak potrzeby, by spadkodawca szczegółowo

opisywał tę okoliczność. Rolą sądu jest sprawdzenie, czy odpowiada ona jednej z dopuszczalnych podstaw wydziedziczenia i czy jest prawdziwa. Wystarczające jest, że dzięki wykładni można ustalić, o którą podstawę wydziedziczenia chodzi (por. Kodeks cywilny. Komentarz (red.) prof. dr hab. Konrad Osajda, dr Witold Borysiak, komentarz do art. 1009 kc, 2022 r. Legalis).

Oświadczenie K. B. (2) obejmuje wskazuje: wydziedziczony wbrew woli spadkodawcy postępuje uporczywie w sposób sprzeczny z zasadami współżycia społecznego, w tym nie potrafi zarządzać swoim majątkiem.

W ocenie Sądu przyczyna wskazana przez ojca pozwanego pozwana na określenie przyjęcie, iż podstawą wydziedziczenia stanowiła działalność przestępcza pozwanego P. B. (3) w zakresie przywłaszczenia pieniędzy na szkodę powoda. Z uwagi na pozycję rodziny w lokalnym środowisku zachowanie pozwanego było dla K. B. (2) źródłem szczególnego wstydu.

Niezależnie jednak od powyższego podanie przez testatora bardzo ogólnej przyczyny nie uzasadnia jednak bezskuteczności wydziedziczenia, jeżeli faktycznie wystąpiła jedna lub więcej przyczyn mieszczących się w bardzo szeroko zakreślonym w testamencie sformułowaniu. Przepis art. 1008 KC nie zawiera bowiem wymogu szczegółowego określenia przyczyny (por. Kodeks cywilny. Tom I–III. Komentarz (red.) prof. dr hab. Maciej Gutowski, komentarz do art. 1009 kc, 2022, Legalis).

Przesłanki wydziedziczenia z art. 1008 kc muszą występować już w dacie sporządzenia testamentu (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 6 listopada 2013 r., I ACa 864/13). Wydziedziczenie jest bezskuteczne, jeżeli w rzeczywistości nie istniała przyczyna, która stanowiła podstawę wydziedziczenia (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 25 września 2014 roku, I ACa 417/14). Zachowanie spadkobiercy musi być obiektywnie naganne. Nie wystarcza, by było ono karygodne w oczach spadkodawcy (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 28 kwietnia 2005 roku, III CK 569/04 i Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 15 marca 2017 roku, I ACz 1201/16).

W chwili sporządzenia testamentu pozwany P. B. (3) przebywał w areszcie na skutek ujawnienia jego działalności przestępczej. Mając na uwadze dotychczasowy bliski kontakt pozwanego z ojcem, który został zaniechany na czas pobytu w areszcie, należy wnioskować, że spadkodawca posiadał wiedzę o toczącym się postępowaniu karnym wobec niego oraz ujawnionych czynach pozwanego. Brak skazującego wyroku karnego względem pozwanego w chwili jego wydziedziczenia samo przez się nie przesądza o braku istnienia naganego zachowania pozwanego.

W ocenie Sądu zachowanie pozwanego P. B. (3) mieści się w podstawie wydziedziczenia objętej regulacją art. 1008 pkt 1 kc, jak też występowała ona w rzeczywistości.

Sąd dokonał oceny powództwa jedynie w zakresie podnoszonej przez powoda niezgodności czynności prawnej z ustawą, tym samym nie czynił rozważań co do pozostałych przesłanek nieważności z art. 58 kc.

Powód podnosił również, że K. B. (2) dokonał przebaczenia pozwanemu P. B. (3).

Zgodnie z art. 1010 § 1 kc spadkodawca nie może wydziedziczyć uprawnionego do zachowku, jeżeli mu przebaczył. Przebaczenie przez spadkodawcę uprawnionemu do zachowku może nastąpić po wydziedziczeniu go w testamencie i do swej skuteczności nie wymaga zachowania formy testamentowej (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 19 października 2018 roku, III CZP 37/18).

Mając na uwadze ustalony stan faktyczny, nie sposób przyjąć, iż wpłata poręczenia zaledwie 17 dni po wydziedziczeniu miała stanowić przebaczenie. Powód w tym zakresie nie podał żadnych okoliczności wpływających na zmianę stosunków między K. B. (2) a jego synem, jak też nie przedstawił żadnych dowodów, które pozwalałyby przyjąć taką intencję po stronie spadkodawcy. Natomiast z zeznań pozwanych P. B. (3) i W. B. (2) oraz świadka K. B. (4), którym Sąd w całości dał wiarę, wynika, iż poręczenie to służyło jedynie poprawie sytuacji małoletniego J. B. (2), a po jego dokonaniu osobiste relacje pozwanego z ojcem nie uległy naprawieniu.

Tym samym oświadczenie o wydziedziczeniu pozostaje skuteczne.

W konsekwencji Sąd oddalił powództwo, o czym orzekł w punkcie pierwszym wyroku.

Niezależnie od powyższego, zwrócić również należy uwagę na to, że powód w istocie nie posiadał legitymacji prawnej do kwestionowania wydziedziczenia, na co słusznie zwrócili uwagę pozwani W. B. (2) i J. B. (2). Powód, będący wierzycielem, pochodzi bowiem spoza kręgu spadkobierców. Sąd podziela powołane przez pozwanych stanowisko Sądu Najwyższego zawarte w wyroku z dnia 9 grudnia 1974 roku (sygn. akt I CR 873/74), zgodnie z którym to spadkobierca wydziedziczony w testamencie, któremu już z innych przyczyn nie służy roszczenie o zachówek, może w celu ochrony innego interesu prawnego - żądać ustalenia, że wydziedziczenie jest bezpodstawne. Tym samym przedmiotowe roszczenie nie przysługuje powodowi.

W niniejszej sprawie wszyscy pozwani posiadają natomiast legitymację bierną. Skutki prawne bezskuteczności wydziedziczenia powodują zmianę w zakresie obliczania ułamka stanowiącego podstawę do obliczania zachowku, ponieważ osoba bezskutecznie wydziedziczona uzyskuje prawo do własnego zachowku oraz jest uwzględniana przy obliczaniu wysokości ułamkowego udziału spadkowego dla ustalenia zachowków jej i innych osób, co zmienia dotychczasową sytuację pozostałych spadkobierców.

Mając na uwadze wynik postępowania, na podstawie art. 98 kpc Sąd zasądził od powoda na rzecz pozwanej W. B. (1) kwotę 10.817 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w wysokości określonej w § 2 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r. poz. 1800) i powiększone o opłatę skarbową od udzielonego pełnomocnictwa w wysokości 17 zł, zaś na rzecz adwokata E. M. kwotę 10.800 zł tytułem wynagrodzenia dla kuratora ustanowionego dla małoletniego pozwanego J. B. (1), ustalone w oparciu o 1 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 19 marca 2018 roku w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej w zw. z § 2 pkt 2 powyższego rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie.

Sąd na podstawie art. 339 kpc wydał wyrok zaoczny w stosunku do pozwanego A. B. (1), ponieważ pozwany nie złożył w wyznaczonym terminie odpowiedzi na pozew, nie żądał rozpoznania sprawy pod swoją nieobecność i nie składał w sprawie wyjaśnień ustnie lub na piśmie. Jednocześnie okoliczności sprawy przemawiały także za oddaleniem powództwa również wobec tego pozwanego.

SSO Alina Gąsior